

רע"פ 5730/15 - אל-שומר לחומרי בניין בע"מ נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

רע"פ 5730/15

לפני: כבוד השופט ס' ג'ובראן

המבקשת: אל-שומר לחומרי בניין בע"מ

נ ג ד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשת רשות ערעור על החלטתו של בית המשפט
המחוזי בחיפה מיום 16.8.2015 בע"ח 24187-08-15
שניתנה על ידי כבוד השופטת ד' סלע

בשם המבקשת: עו"ד ח. פייסל

החלטה

1. בקשת רשות ערעור על החלטת בית המשפט המחוזי בחיפה (השופטת ד' סלע) בע"ח 24187-08-15 מיום 16.8.2015, אשר קיבלה את ערר המשיבה על החלטת בית משפט השלום בעכו (סגן הנשיא ז' סאלח) בתיק 8383-08-15 מיום 10.8.2015.

2. בבעלותה של המבקשת משאית נושאת מ.ר. 79-631-67 (להלן: המשאית) אשר נתפסה על ידי המשיבה ביום 28.7.2015 על פי פקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש], התשכ"ט-1969. זאת, בעקבות חשד המייחס למבקשת השלכת פסולת ברכוש הרכבים, כאשר בדעת המשיבה, בבוא בעת, לבקש חילוט המשאית הואיל והיא שימשה לשם ביצוע דבר עבירה. בבקשה להחזר המשאית, בית משפט השלום מצא כי חומר החקירה מראה לכאורה כי

עמוד 1

אכן בוצעה עבירה על ידי המבקשת, אולם, ראה לנכון לבחון אפשרות שחרור המשאית בתנאים. על אף שהיה ער לכך שמדובר בתפיסה שנייה של המשאית, בפרק זמן של כחודשיים, בית משפט השלום החליט להשיב אותה בתנאים.

3. המשיבה עררה על ההחלטה לבית המשפט המחוזי, אשר קיבל את הערר ולקח בחשבון לחומרה את העובדות שבתקופה של פחות מ-5 שבועות, נתפסה משאית נוספת של המשיבה מבצעת עבירות דומות. בית המשפט המחוזי עמד על כך שאמנם בכל מקרה חייב בית המשפט לבדוק אפשרות של שחרור המשאית בתנאים, כאשר המשך החזקתה מעצים נזקים עבור בעליה, אך שומה על בית המשפט לערוך שקלול ואיזון בכל מקרה ומקרה. נקבע כי ביצוע עבירות דומות על ידי המבקשת לא מאפשר מתן אמון בה ומעיד על המסוכנות ממנה הגובר על זכותה הקניינית, ועל כן השאיר את המשאית בידי המשיבה.

4. בבקשה שלפניי, עותרת המבקשת מבית משפט זה ליתן רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי, ולהורות על שחרור המשאית בתנאים שנקבעו על ידי בית משפט השלום או בתנאים אשר בית משפט זה ימצא לנכון.

5. אין בידי לקבל את בקשת רשות הערעור. הלכה היא, כי אין מעניקים רשות לערעור שני, אלא אם עולה טענה בעלת חשיבות כללית, בין משפטית ובין ציבורית (ראו ר"ע 103/82 חניון חיפה בע"מ נ' מצת אור (הדר חיפה) פ"ד לו(3) 123 (1982)), או אם ישנם שיקולי צדק ייחודיים בנסיבות המקרה (ראו: רע"פ 5066/09 אוחיון נ' מדינת ישראל (22.4.2010)). במקרה שלפניי, לא מצאתי כי בקשת רשות הערעור מעוררת שאלה משפטית עקרונית שכזו או מעלה שיקולי צדק שכאלו, אלא היא נשענת על קביעות עובדתיות פרטניות לעניינה של המבקשת ועל כן, לא מצאתי עילה המצדיקה דיון ב"גלגול שלישי". עיינתי בבקשה למתן רשות הערעור, ובפסקי הדין של בית משפט השלום ובית המשפט המחוזי ואני סבור כי אין מקום להתערב באחרון. הפרת התחייבות המבקשת שלא לעבור עבירות דומות מצדיקה המשך תפיסת משאיתה, כפי שקבע בית המשפט המחוזי.

6. סוף דבר, הבקשה נדחית.

ניתנה היום, י"א באלול התשע"ה (26.8.2015).

ש ו פ ט